

gælder Jagtgeværer. Lad der blive Skat paa dem, vi have for mange Jagtgeværer rundt omkring i Befolkningen.

Kort sagt, der er mange Afgifter, som kunde give Statskassen en artig Sum Penge. Men man maa forstaa at lægge dem paa rette Vis, saa at man ikke paa nogen Maade træffer Smaamanden, men kun den Mand, som vil kunne taale at rammes af disse Skatter. At lægge Skat paa Nødvendighedsgenstande og lignende, som man har gjort i andre Lande, vil jeg bede os bevaret for. Thi naar jeg ser, hvorledes Tyskerne ere gaaede frem, f. Eks. i Fjor, med deres Skatter, har jeg med Beklagelse maattet bemærke, at selv Ting, som ere nødvendige for enhver Familie, ere blevne beskattede, hvad jeg ikke finder, der er nogen Fornuft i.

Fra Forsvarsmodstandernes Side er der adskillige Gange gjort gældende, at Anledningen til den daarlige økonomiske Status er Udgifterne til Forsvarsvæsenet. Derimod vil jeg protestere. Det glædede mig forleden at høre det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), den forrige Finansminister, udtale sig om denne Sag, idet han klart og tydeligt beviste, at hvis der er nogen Udgift, der har Dækning i sig selv, er det den forøgede Forsvarsudgift. Siden vi fik Loven om forøget Skat paa Indtægter fra 3,000 Kr. og Formuer fra 15,000, maa man vel erkende, at de Udgifter, vi faa, ville ikke alene blive forrentede, men amortiserede gennem den Skat, som bliver udskreven ekstra. Det glæder mig her at kunne slaa alle de Udtalelser til Jorden, der fremkom under den sidste Valgkamp i Maj Maaned. De fleste Forsvarsmodstandere gjorde nemlig den Gang gældende, at de havde ikke megen Tro paa, at den Skattelov vilde blive vedtagen, thi inden den blev det, vilde Forsvarsvennerne nok sørge for, at de Byrder, som skulde paalægges, kom til at ramme de mindre Indtægter og Formuer. Nu glæder det mig at kunne konstatere, at der hverken i dette høje Ting eller det andet høje Ting af et eneste Medlem er blevet nedlagt Protest mod eller udtalt Utilfredshed med, at denne Skat kun er bleven lagt paa Indtægter fra 3,000 Kr. og paa Formuer fra 15,000 Kr.

Alligevel maa man sige, at det er trist at gaa til at behandle en Finanslov som denne, idet det er utvivlsomt, at der er mange Udgifter, som Staten maa afholde, og paa hvilke der ikke kan spares syndeligt, naar man vil handle fornuftigt. Jeg sigter naturligvis her i første Række til

Sindssygevæsenet. Der er af det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) og det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) udtalt Tilslutning til den Tanke, jeg var ret dybt inde paa i Fjor. Jeg skal derfor ikke i Aar dvæle længere Tid ved den, da der fra saa mange Sider er givet Tilslutning til disse Tanker om Sindssygevæsenet. Men jeg vil kun sige: Der findes rundt omkring i Landet saa skandaløse og ulykkelige Forhold paa vore Sindssygeanstalter, at vi alle sikkert ikke blot ere bedrøvede derover, men maa skamme os derover; der gaar ikke en Dag, hvor man ikke fra en eller anden Side hører, hvor slette Forholdene ere, ikke blot til Ulykke for de stakkels Folk selv, men ogsaa for deres Familie. Det er nødvendigt, at Staten kommer til større Udgifter paa dette Omraade, hvad jeg tror, alle ere enige om. Jeg tror kun, man venter paa Medicinalkommissionens Erklæring, og at der derefter vil blive taget fat. Men man maa være belavet paa, at det vil koste Penge, og de maa skaffes og kunne efter min Formening kun skaffes gennem Skat paa, hvad jeg kalder Luksus.

Der er ogsaa Omraader, hvor man maa arbejde videre frem, men dem skal jeg ikke omtale foreløbig. Jeg skal kun udtale til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som forleden sagde, at han og hans Parti vedblivende vilde stille yderligere Krav om sociale Love, at deri er jeg enig med det ærede Medlem, og han kan sagtens gøre det, for han og hans Parti vide, at disse Krav blive støttede fra alle Sider her i Tinget, for saa vidt det er Krav, der ere fornuftige og berettigede. Men han udtalte sig dernæst saalunde: „Vi Socialdemokrater have ingen Skyld i, at der ingen Penge er i Statskassen“. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret til at sige, thi de Herrer have akkurat samme Skyld som ethvert Medlem her i Tinget. De Udgifter, der ere bevilgede og have andraget Beløb, der ere af Betydning, have de Herrer været lige saa ivrige for at faa gennemført som ethvert andet Medlem. Naar de saa sige: Vi have ikke været med til at bevilge Udgifterne til Forsvarsvæsenet, saa vil jeg sige, at efter de Udtalelser, der fremkom fra den daværende Forsvarsminister under Forsvarslovens Behandling, ere de Krav, Socialdemokraterne stillede til Forsvarsvæsenets Ordning, og som vilde medføre en Ordning, der ikke var en eneste Øre værd, saa store, at jeg tror, at den Besparelse,